

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrlové, Ph.D., a soudců Mgr. Jany Volkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: J. F., narozený dne X
bytem R. 91, X R.
zastoupen advokátem JUDr. Jaroslavem Tomaníkem
sídlem Bartošova 16, 750 02 Přerov

proti
žalovanému: V. v. ú. X H.
sídlem n. S. 471/4, P. 6

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2019, č. j. MO 314513/2019-1535,

takto:

I. Rozhodnutí V. v. ú. X H. ze dne 31. 10. 2019, č. j. MO 314513/2019-1535, se **zrušuje a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jaroslava Tomaníka, advokáta se sídlem Bartošova 16, 750 02 Přerov.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 28. 11. 2019 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2019, č. j. MO 314513/2019-1535 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí velitele VÚ X H. (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 3. 2017, č. j. MO 55065/2017-4428, a toto rozhodnutí potvrdil. Správní orgán I. stupně uvedeným rozhodnutím přiznal žalobci náhradu škody utrpěné na zdraví, kterou žalobce utrpěl při služebním úrazu v přímé souvislosti s výkonem služby dne 18. 5. 2016, a to bolestné ve výši 20 000 Kč., tj. ohodnocení bolestného ve výši 80 bodů á 250 Kč.

B. Žaloba

2. Žalobce navrhoval, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost, protože náhrada škody byla stanovena v nesprávné výši a v rozporu s právními předpisy. Konkrétně namítal:
3. Žalobce brojil proti závěrům uvedeným v lékařském posudku ze dne 17. 2. 2017, resp. v dodatku č. 1 lékařského posudku č. 77/2016, vypracovaném MUDr. I. M. Na rozdíl od MUDr. M. měl žalobce za to, že kvůli vniknutí cizího tělesa do tělní dutiny při operaci žalobce v celkové anestezii je třeba do bodového ohodnocení a tedy i do výše odškodnění zahrnout položku 17. 4 dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 346/2016 Sb., o postupu při určování výše náhrady za bolest a za ztížení společenského uplatnění vojáků (dále jen „vyhláška“) – odškodnění cizího tělesa v tělní dutině, tj. přiznat žalobci 60 bodů za endotracheální intubaci, a dále položku 6. 1 přílohy č. 1 vyhlášky za lehký otřes mozku při celkové anestezii. Žalobce namítal, že v napadeném rozhodnutí chybí vysvětlení, proč žalovaný vycházel při stanovení bolestného z položky 17. 6. a nikoliv z položky 17. 4, která má být dle žalobce do bodového hodnocení zahrnuta.
4. Žalobce nesouhlasil s tím, že i při existenci dvou různých názorů odborníků ohledně výše bodového ohodnocení se správní orgán I. stupně přiklonil k závěru MUDr. M., aniž by se dostatečně vypořádal s důvody, proč tak činí.
5. Žalobce dále namítal, že žalovaný na rozdíl od svého prvního rozhodnutí ze dne 2. 5. 2017, č. j. MO 83959/2017-1535, které zrušil zdejší soud rozsudkem ze dne 19. 9. 2018, č. j. 65 Ad 18/2017-23, v napadeném rozhodnutí sice neuvedl odkaz na lékařské posudky, které jsou součástí správního spisu, ale vzal závěry těchto posudků za své, aniž by je blíže rozvedl. Žalovaný pouze konstatoval, že úkony spojené s anestezií běžně významně nezasahují do zdravotního stavu pacienta a nelze je odškodňovat. S tímto názorem se žalobce neztotožnil. Měl za to, že je nutné odškodnit jakýkoliv, byť i sebemenší, zásah do lidského těla bez ohledu na to, jestli je dle názoru žalovaného významný, či nevýznamný.
6. Žalobce dále brojil proti výši bolestného, resp. proti přiznanému počtu bodů u položky č. 17. 6 přílohy č. 1 vyhlášky. U této položky mohly správní orgány žalobci přiznat až 40 bodů, přiznaly však hodnocení na samé spodní hranici, tedy pouze 20 bodů. Žalovaný se s námitkou výše bolestného vypořádal tak, že odkázal na žalobci neznámou lékařskou zprávu MUDr. I. M. ze dne 31. 10. 2019. V této zprávě měl MUDr. M. (ve formě neznámého dodatku k předmětnému původnímu bodovému posudku) uvést, že bylo žalobci přiznáno toliko 20 bodů, protože šlo o operaci menšího rozsahu, než byla operace prvotní, u které bylo odstraněno z těla žalobce vícero cizích těles (střepin). Žalobce namítal, že je tento argument zcela nový a opírá se o novou lékařskou zprávu MUDr. M. ze dne 31. 10. 2019. S touto lékařskou zprávou nebyl žalobce seznámen, proto na ni

nemohl patřičně reagovat, např. v podobě jejího zhodnocení jiným lékařem a odborným vyjádřením se k ní.

7. Žalobce měl za to, že žalovaný tím, že napadené rozhodnutí opřel o nové důkazy (např. dodatek k bodovému posudku ze dne 31. 10. 2019), aniž by s nimi žalobce seznámil, zatížil odvolací řízení vadou, protože žalobci znemožnil jakkoliv důkazně a věcně na důkazy reagovat, natož žalobce s nimi alespoň seznámit.
8. Žalobce dále nesouhlasil s tím, jakým způsobem žalovaný vyložil § 4 odst. 3 vyhlášky. Podle uvedeného ustanovení *první operace u zlomenin a uzavřených poranění kostí nebo jiných částí lidského těla se hodnotí jako otevřená rána; u každé další operace provedené v těchto případech se bodové ohodnocení zvyšuje o polovinu*. Podle žalobce z uvedeného vyplývá, že u každé další operace se plné bodové ohodnocení zvyšuje o polovinu. Podle žalobce závěr žalovaného, že se každá další operace odškodňuje pouze polovinou plného bodového hodnocení, je nesprávný, protože každá další operace by měla být odškodněna minimálně ve stejné výši jako operace první. Plné bodové hodnocení má být v případě dalších operací 150 %, protože odškodňovaný musel podstoupit další operativní zákroky a zásahy do svého těla, aniž by vše šlo vyřešit v rámci operace jediné. Právě pro případ shora uvedených a komplikovaných případů, kdy vyvstává nutnost provádět několik operací, pamatuje vyhláška na nutnost vyššího odškodnění než u operace první. Žalovaným zastávaný výklad neodpovídá účelu § 4 odst. 3 vyhlášky.

C. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření ze dne 3. 1. 2020 navrhl zamítnutí žaloby.
10. Sdělil, že věrohodnost posudku zpracovaného MUDr. I. F. je narušena, jelikož tento znalec má pozastavenou činnost, protože byl zatím nepravomocně odsouzen za zkreslování znaleckého posudku. Uvedl, že výklad § 4 odst. 3 vyhlášky je otázkou právní a že tato vyhláška převzala obsah již zrušené vyhlášky č. 40/2001 Sb. Plánovaná operace je hodnocena 50 % bodů, neočekávaná operace v souvislosti se služebním úrazem je hodnocena plným počtem bodů. Operaci neplánovanou je třeba hodnotit větším počtem bodů než operaci plánovanou. Uvedl, že v § 6 odst. 2 nařízení vlády č. 276/2015 Sb. je výslovně uvedeno, že každá další bolest se hodnotí jako nově vzniklá bolest bez ohledu na to, zda je plánovaná či nikoli. Pro předmětný případ platná speciální právní úprava odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění pro vojáky z povolání stanovuje, že pokud je hodnoceno více plánovaných operací v rámci jednoho úrazu, hodnotí se plným počtem bodů pouze první operační zákrok a hodnocení se zvyšuje u každé další operace o polovinu. Pokud vznikne neplánovaná operace, hodnotí se jako nově vzniklá bolest plným počtem bodů.
11. K tvrzení žalobce ohledně nového důkazu žalovaný sdělil, že MUDr. I. M. pouze doplnil o zdůvodnění původní bodové ohodnocení operace ze dne 30. 11. 2016, nejedná se tak o nový důkaz, který by měnil rozsah původního bodového hodnocení. Dále žalovaný uvedl, že v rozhodnutí byly vypořádány odvolací námitky žalobce ve věci výkladu § 4 odst. 3 vyhlášky a námitky ohledně nepřiznání položek 6. 1 a 17. 4 dle přílohy 1 vyhlášky. Uvedené zákroky jsou dle žalovaného běžnou součástí každého závažnějšího operačního výkonu. Pokud by nastaly výraznější obtíže či zanechaly trvalé následky, hodnotí se komplikace operačního zákroku příslušnou analogickou položkou dle jejího charakteru dle § 4 odst. 1 vyhlášky či zvýšením hodnocení za náročný způsob léčení dle § 6 odst. 1

písm. a) a b) téže vyhlášky. Případné trvalé následky by byly zohledněny v hodnocení ztížení společenského uplatnění.

D. Replika žalobce

12. Žalobce ve svém vyjádření ze dne 10. 1. 2020 uvedl, že pro posouzení věci není relevantní pozastavení znalecké činnosti MUDr. F. z důvodu, že předmětem řízení není zpochybnění znalecké kvalifikace, ale právní hodnocení daných ustanovení. Navíc v době vyhotovení znaleckého posudku nebyl MUDr. F. ve své činnosti nijak omezen nebo postihován. Vyjádření žalovaného má žalobce za věcně chybné, jelikož dle vyhlášky se hodnotí 1. operace 100 % bodů a každá další nikoli ve výši 50 % bodů, jak tvrdí žalovaný, ale ve výši 150 % bodů. Dle vyhlášky se následné operace musí odškodňovat vyšším bodovým hodnocením, protože nutnost dalších operací je větším zásahem do tělesné integrity poškozeného; nárok žalobce tak neměl být při následné operaci krácen. Ke zvyšování o 50 % základního bodového hodnocení (tj. na 150 %) hovoří i vyhláška č. 440/2001 Sb.
13. Dle žalobce postrádá smysl také výklad žalovaného k závislosti bodového hodnocení na tom, zda se jedná o plánovanou či neplánovanou operaci.

E. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

14. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil následující skutečnosti:
15. Žalobce vykonával dne 18. 5. 2016 činnost v souladu se svými funkčními povinnostmi a při plnění služebních povinností utrpěl služební úraz ve smyslu § 115 odst. 1 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání (dále jen „zákon o vojácích z povolání“).
16. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 9. 1. 2017, č. j. MO 4651/2017-4428, přiznal žalobci náhradu škody na zdraví, kterou utrpěl v přímé souvislosti s výkonem služby dne 18. 5. 2016, a to bolestné ve výši 1 940 000 Kč; ohodnocení bolestného činilo 7 760 bodů a 250 Kč. Toto bodové hodnocení vyplynulo z posudku k hodnocení bolestného za služební úraz ze dne 1. 11. 2016, který vypracoval MUDr. S. V průběhu daného správního řízení žalobce předložil znalecký posudek MUDr. F. ze dne 17. 11. 2016, k jehož závěrům se následně vyjádřil MUDr. S. dne 15. 12. 2016. Správní orgán I. stupně v rozhodnutí ze dne 9. 1. 2017 vycházel z posudku MUDr. S.
17. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 9. 1. 2017 brojil žalobce odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 3. 2017, č. j. MO 8681/2017-1535, zamítl a rozhodnutí potvrdil.
18. V přímé souvislosti se služebním úrazem ze dne 18. 5. 2016 byla žalobci dne 30. 11. 2016 provedena další operace, která nebyla zahrnuta v rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 9. 1. 2017. Žalobce proto dne 18. 1. 2017 podal žádost o přiznání bolestného za operaci ze dne 30. 11. 2016. Správní orgán I. stupně pro účely tohoto řízení nechal vypracovat MUDr. M. „Posudek s hodnocením bolestného za služební úraz – dodatek č. 1“ ze dne 17. 2. 2017. K tomuto posudku zástupce žalobce dne 13. 3. 2017 sdělil, že „*klient bere bolestné na vědomí a očekává rozhodnutí v tomto smyslu. Nicméně jeho stanovisko k četnosti operací a násobkům jejich ohodnocení je neměnné (viz předchozí řízení)*“. Odkázal zde na své vyjádření k předchozímu řízení o stanovení bolestného (na jehož základě bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 9. 1. 2017).

19. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 17. 3. 2017, č. j. MO 55065/2017-4428, přiznal žalobci náhradu škody na zdraví, kterou utrpěl v přímé souvislosti s výkonem služby dne 18. 5. 2016, ve výši 20 000 Kč; ohodnocení bolestného činilo 80 bodů á 250 Kč.
20. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17. 3. 2017 brojil žalobce odvoláním, ve kterém namítal, že je nutné ke všem operacím týkajícím se odškodnění připočítat i odškodnění spočívající v položkách 6.1 (lehký otřes mozku – za anestetikum) a 17.4 (cizí těleso v těle).
21. K odvolacím námitkám se vyjádřil dne 13. 4. 2017 MUDr. M. a sdělil, že jím zpracovaný posudek ze dne 17. 2. 2017 je v souladu s vyhláškou, a připomínky a návrhy žalobce jako odvolatele jsou neopodstatněné a nedůvodné. MUDr. M. neshledal důvod k doplnění či přepracování posudku ze dne 17. 2. 2017. Rozhodnutím ze dne 2. 5. 2017, č. j. MO 83959/2017-1535 (dále jen „I. rozhodnutí žalovaného“), žalovaný zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
22. Proti I. rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou u zdejšího soudu, který rozsudkem ze dne 19. 9. 2018, č. j. 65 Ad 18/2017-23, I. rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
23. Po uvedeném zrušujícím rozsudku pokračoval žalovaný v odvolacím řízení. Součástí spisu učinil dokument nazvaný: lékařská zpráva - nález, Dodatek k bodovému posudku na hodnocení bolestného za služební úraz a následnou léčbu ze dne 31. 10. 2019, č. j. MO 314477/2019-1535, na kterém je otisk razítka C. P.-H., K., H., MUDr. I. M. V dodatku je uvedeno, že „*Dodatek k posudku ze dne 17. 2. 2017 /přiznání bolestného za operační zákrok provedený dne 30. 11. 2016 v UVN Praha/ položka za a) hodnocena dle vyhl. č. 346/2015 Sb.; Položka 17. 6- vícečetná cizí tělesa v hlubším zanoření do tkáně- kde bodové rozpětí 20- 40 b. Přiznáno 20b /dolní hranice rozpětí/ vzhledem k tomu, že se jednalo o operaci menšího rozsahu než při prvotní operaci kdy odstraněno větší množství cizích těles/střepin/ kdy bylo dle stejné položky přiznáno /v předchozím bodu posudku 40b.*“
24. Součástí spisu je nově i Stanovisko k rozsudkům KS Ostrava ze dne 26. 9. 2019, zpracované MUDr. V. H., MBA, primářem Vojenského ústavu soudního lékařství, Ústřední vojenské nemocnice, Vojenské fakultní nemocnice Praha (dále jen „stanovisko MUDr. H.“). MUDr. H. uvedl, že celková anestezie a orotracheální intubace, hodnocené dle posudku MUDr. I. F. dle položek 6. 1 a 17. 4 nebo 17. 3 přílohy č. 1 vyhlášky, jsou běžnou součástí každého závažnějšího operačního výkonu a běžně nezpůsobují výraznější obtíže a nezanechávají trvalé následky. Pokud se tak stane, hodnotí se komplikace operačního zákroku příslušnou analogickou položkou dle jejího charakteru dle § 4 odst. 1 vyhlášky či zvýšením hodnocení za náročný způsob léčení dle § 6 odst. 1 a. b) vyhlášky; případný trvalý následek se pak zohledňuje v hodnocení ztížení společenského uplatnění.
25. K rozsudku zdejšího soudu ze dne 19. 9. 2018, č. j. 65 Ad 18/2017-23, MUDr. H. sdělil, že v posuzované věci byly odlišně hodnoceny další operační zákroky dle § 4 odst. 3 vyhlášky, „*kde je nejednoznačně uvedeno, že u každé další operace se bodové hodnocení zvyšuje na polovinu. Tuto větu lze skutečně vyložit jak hodnocením následného operačního zákroku hodnotou 50 % hodnocení první operace, nebo hodnotou 150 % první operace*“. Uvedl, že na Ústavu vojenského soudního lékařství byla věc dlouhodobě diskutována s výsledkem, že pro účely „AČR a ÚVN Praha“ byly další operace hodnoceny 50 % hodnoty první operace.

26. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce opětovně zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

F. Posouzení věci krajským soudem

27. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“], přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl krajský soud bez nařízení jednání.
28. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou žalobce, že došlo k porušení jeho procesních práv, jelikož žalovaný učinil součástí spisu nové podklady, se kterými žalobce neseznámil a neumožnil žalobci se k nim vyjádřit.
29. Podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“ nebo „správní řád“) *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.* Toto ustanovení promítá do správního řádu procesní právo zakotvené v Listině základních práv a svobod, konkrétně v čl. 38 odst. 2, který mimo jiné stanoví, že každý má právo, aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Podle § 36 odst. 3 s. ř., *nestanoví-li zákon jinak, musí správní orgán před vydáním rozhodnutí ve věci dát účastníkům možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.* Správní orgán tak učiní tím, že účastníky vyzve, aby se k podkladům rozhodnutí vyjádřili, a stanoví jim k tomu přiměřenou lhůtu. Účastníci mohou současně se svým vyjádřením navrhnout další důkazy nebo učinit jiné návrhy podle § 36 odst. 1 s. ř. Doplní-li správní orgán na základě těchto návrhů řízení, je zřejmé, že musí před vydáním rozhodnutí opět účastníkům umožnit vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 225-232).
30. Možnost vyjádřit se podkladům rozhodnutí je zcela zásadním procesním právem účastníka řízení, na které je při přezkoumávání správních rozhodnutí kladen velký důraz i ze strany soudů. Například Ústavní soud v nálezu ze dne ze dne 3. 3. 2005, sp. zn. II. ÚS 329/2004, vyslovil, že *„je porušením principu právního státu, který je zakotven v čl. 1 Ústavy, a práva na soudní ochranu a na soudní přezkum, vyplývající z čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod, pokud správní orgán nedal stěžovateli možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění ve smyslu ustanovení § 33 odst. 2 s. ř. a soud v rámci přezkumu správních rozhodnutí k této okolnosti nepřihlédl“.* Ústavní soud dále v nálezu ze dne 12. 10. 2000, sp. zn. III. ÚS 58/2000, ve vztahu k právu účastníka vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k jeho podkladům uvedl: *„Zásadám spravedlivého procesu, jak vyplývají z Listiny (čl. 36 odst. 1 LPS), je nutno rozumět tak, že ve spojení s obecným procesním předpisem v řízení před správním orgánem musí být dána jeho účastníkovi možnost vyjádřit se nejen k provedeným důkazům a k věci samé, ale také navrhnout důkazy, jejichž provedení pro prokázání svých tvrzení pokládá za potřebné; tomuto procesnímu právu účastníka odpovídá povinnost správního orgánu nejen o vznesených návrzích rozhodnout, ale pokud jim nevyhoví, také ve svém rozhodnutí vyložit, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl.“* Jestliže tak správní orgán neučiní, zatíží své rozhodnutí nejen vadami spočívajícími v porušení obecných procesních předpisů, ale současně postupuje v rozporu se zásadami vyjádřenými v čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

31. Krajský soud se v posuzované věci zabýval tím, z jakých podkladů žalovaný vycházel, zda z nich činil v napadeném rozhodnutí závěry, a pokud ano, zda s těmito podklady seznámil žalobce.
32. Krajský soud zjistil, že žalovaný v napadeném rozhodnutí učinil vlastní úvahy v pěti velmi stručných odstavcích. Na straně dvě napadeného rozhodnutí uvedl, že „celková anestezie a orotracheální intubace, hodnocené dle posudku MUDr. I. F. dle položek 6. 1 a 17. 4 nebo 17. 3 jsou běžnou součástí každého závažnějšího operačního výkonu a dle vyjádření MUDr. V. H., MBA (pozn. soudu: potvrzení bylo provedeno soudem) běžně nezpůsobují výraznější obtíže a nezanechávají trvalé následky. Pokud se tak stane, hodnotíme komplikaci operačního zákroku příslušnou analogickou položkou dle jejího charakteru dle § 4 odst. 1 či navýšení hodnocení za náročný způsob léčení dle § 6 odst. 1 a. b), případný trvalý následek se pak zohledňuje v hodnocení ztížení společenského uplatnění dle přílohy č. 3 vyhlášky“.
33. Shora uvedené se doslovně shoduje se závěry ve stanovisku MUDr. H., v němž uvedl, že „celková anestezie a orotracheální intubace, hodnocené dle posudku MUDr. I. F. dle položek 6. 1 a 17. 4 nebo 17. 3 jsou běžnou součástí každého závažnějšího operačního výkonu a běžně nezpůsobují výraznější obtíže a nezanechávají trvalé následky. Pokud se tak stane, hodnotíme komplikaci operačního zákroku příslušnou analogickou položkou dle jejího charakteru dle § 4 odst. 1 či navýšení hodnocení za náročný způsob léčení dle § 6 odst. 1 a. b), případný trvalý následek se pak zohledňuje v hodnocení ztížení společenského uplatnění dle přílohy č. 3 vyhlášky“.
34. MUDr. H. ve svém stanovisku dále popsal, že „úkony spojené s anestezií pacienta při operačním zákroku (anestezie, intubace, kanylace cév apod.) běžně významně nezasahují do zdravotního stavu pacienta a běžně neohrožují pacienta významnějšími komplikacemi. Nelze preventivně hodnotit komplikace, které by mohly vzniknout, lze hodnotit jen objektivně vzniklou újmu. Na hodnocení jiných položek než přímo operačního zákroku ani není ve Vyhlášce 346/2015 Sb. (ani v žádné jiné) uveden žádný podklad či pokyn“.
35. Žalovaný na straně dvě napadeného rozhodnutí uvedl, že „úkony spojené s anestezií pacienta při operačním zákroku (anestezie, intubace, kanylace cév apod.) běžně významně nezasahují do zdravotního stavu pacienta a běžně neohrožují pacienta významnějšími komplikacemi. Nelze preventivně hodnotit komplikace, které by mohly vzniknout, lze hodnotit jen objektivně vzniklou újmu. Na hodnocení jiných položek než přímo operačního zákroku ani není ve Vyhlášce 346/2015 Sb. (ani v žádné jiné) uveden žádný podklad či pokyn“.
36. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný při své argumentaci nejen že plně vycházel ze stanoviska MUDr. H., ale jeho závěry beze zbytku a jakékoli úpravy či vlastní úvahy převzal a doslovně citoval.
37. Krajský soud se zabýval dalšími částmi odůvodnění napadeného rozhodnutí a zjistil, že žalovaný na straně tři napadeného rozhodnutí uvedl, že „ze spisové dokumentace, na základě vlastní přezkoumatelné úvahy právně posoudil skutečnosti z lékařské zprávy C. P.-H., k. H., MUDr. I. M., ze dne 31. 10. 2019, kdy vydává správní orgán své souhlasné právní stanovisko vůči argumentaci původně absentovaného zdůvodnění MUDr. M., proč při uplatnění položky 17. 6. Bylo započítáno do bodového hodnocení pouze 20 bodů, ačkoli u této položky je stanoveno rozmezí 20-40 bodů. V lékařské zprávě MUDr. M. a je uveden dodatek k předmětnému bodovému posudku, který argumentuje skutečností, že se jednalo o operaci menšího rozsahu pravé býždě J. F., než byla při první operaci, kdy bylo odstraněno větší množství cizích těles (střepin), a tím hodnoceno v nejvyšší hranici rozmezí, tj. 40 bodů v předchozím bodovém

posudku“. Krajský soud shledal, že žalovaný postavil tuto část odůvodnění napadeného rozhodnutí na Dodatku k bodovému posudku ze dne 31. 10. 2019, který však nebyl součástí správního spisu v rámci řízení před správním orgánem I. stupně a žalovaný jej opatřil po zrušení I. rozhodnutí žalovaného. Žalovaný se k tomuto podkladu vyjádřil tak, že MUDr. M. pouze doplnil zdůvodnění původního bodového hodnocení operace, proto se nejednalo o nový důkaz, který by měnil rozsah původního bodového hodnocení. Krajský soud se s tímto názorem neztotožňuje. MUDr. M. v předmětném doplnění uvedl zcela nové skutečnosti, které měly vliv na posouzení věci a ovlivnily závěry žalovaného, proto jej lze kvalifikovat jako nový podklad rozhodnutí, se kterým měl být žalobce seznámen.

38. Ze shora uvedeného tak vyplývá, že žalovaný postavil veškeré odůvodnění na dvou podkladech, které opatřil do spisu po zrušení I. rozhodnutí žalovaného. Z těchto podkladů vycházel, převzal v nich uvedenou argumentaci. Za této situace je dle krajského soudu zcela nepřípustné, aby žalobce neměl možnost se s těmito – pro rozhodnutí zcela zásadními – podklady seznámit a vyjádřit se k nim. Krajský soud pro úplnost poznamenává, že odvolací orgány obvykle při svém rozhodování vycházejí z podkladů, které shromáždil správní orgán I. stupně. V takovém případě nejsou povinny účastníka řízení s podklady seznamovat, protože s nimi již byl seznámen v rámci řízení před správním orgánem I. stupně. Zcela odlišná situace však nastala v posuzované věci. Žalovaný v rámci odvolacího řízení doplnil spis o nové podklady, přičemž však s nimi žalobce neseznámil a na takovou skutečnost jej ani neupozornil, čímž porušil svou povinnost umožnit účastníku řízení, aby se před vydáním rozhodnutí mohl vyjádřit k jeho podkladům i ke způsobu jejich zjištění, popřípadě navrhnout jejich doplnění.
39. Žalovaný v posuzované věci nedal možnost žalobci se před vydáním rozhodnutí k novým podkladům vyjádřit, ale současně tyto podklady zcela zásadně ovlivnily závěry žalovaného a ten napadené rozhodnutí o tyto podklady opřel. Jednalo se tak o procesní pochybení, svým postupem žalovaný žalobci odepřel základní procesní právo, které mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud tak přisvědčil námitce žalobce, že žalovaný jednal v rozporu s § 36 odst. 3 s. ř.
40. Pro úplnost krajský soud dodává, že vzhledem k zásadnímu procesnímu pochybení žalovaného se dalšími žalobními námitkami nezabýval, jelikož za řádného postupu by výsledek odvolacího řízení mohl být odlišný. Je tedy na žalovaném, aby své pochybení napravil, umožnil žalobci se s novými podklady seznámit a vyjádřit se k nim, a v dalším řízení se podrobně zabýval odvolacími námitkami, řádně popsal své úvahy a vysvětlil, z jakých důkazů vycházel a jak je hodnotil.

G. Závěr a náhrada nákladů řízení

41. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšný žalobce má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce v celkové výši 15 342 Kč tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a 2) náklady za zastupování advokátem, stanovené v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), jako odměna za zastupování ve výši 9 300 Kč za 3 provedené úkony právní služby (převzetí věci, sepsání žaloby, replika žalobce ze dne 10. 1. 2020) dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) AT, tj. 3 100 Kč za jeden úkon, a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 900 Kč dle § 13 odst. 4 AT, tj. 300 Kč za jeden úkon právní služby. Jelikož je zástupce žalobce plátcem

DPH, náleží mu zvýšení odměny a hotových výdajů o 21 % z částky 10 200 Kč, tj. 2 142 Kč.

42. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 28. února 2020

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu